

✧ Texty na tento týden – Ž 136; Ž 51; Ž 130; Ž 113; Ž 123

✧ Základní verš

„Panovníku, chci ti mezi lidmi vzdávat chválu, mezi národy ti budu zpívat žalmy; vždyť tvé milosrdenství až k nebi sahá, až do mraků tvoje věrnost.“ (Ž 57:10.11)

Žalmisté si uvědomují, že z duchovního pohledu jsou chudí a nemají Bohu co nabídnout. Nemají nic, díky čemu by obstáli před svatým Božím trůnem (Ž 40,18). Chápu, že všichni potřebujeme Boží milost, potřebujeme evangelium.

Žalmy zdůrazňují skutečnost, že lidé jsou zcela závislí na Božím milosrdenství. Naštěstí je jeho milosrdenství věčné. Důkazem je Boží stvoření i celé dějiny Božího lidu (Ž 136). Před věčným Bohem je lidský život pomíjitelný jako tráva, ale Bůh se nad námi slitovává, obnovuje naši smlouvu (Ž 103,3.5.15) a zaslíbujeme nám život věčný.

Boží lid se raduje z toho, že Hospodin je věrný a svou smlouvu dodrží. Volání lidí, bez ohledu na to, jak je naléhavé, je často naplněno nadějí, protože směřuje k soucitnému nebeskému Otci (Ž 103,13; Ž 68,6; Ž 89,27). Každodenní zkušenosti s Boží milostí a láskou posilují naše odhodlání uctívat a sloužit jedině Bohu – a nikomu a ničemu jinému.

✧ Osnova lekce:

V sedmé lekci se zaměříme v Knize žalmů na velké téma Boží milosti a milosrdenství vůči slabým a hříšným lidem. Ve vybraných žalmech uvidíme, jak si jejich autoři uvědomovali svou hříšnost, potřebu Boží milosti, ale také vděčnost za ni.

- Ž 136 - Boží milosrdenství je věčné (neděle)
- Ž 51 - Slituj se nade mnou, stvoř mi čisté srdce! (pondělí)
- Ž 130 - Kdo před tebou, Bože, obstojí? (úterý)
- Ž 113; 123 - Boží velikost se projevuje v jeho milosrdenství (středa)
- Ž 103 - Naše reakce na Boží milosrdenství (čtvrtek)

NE 11. února – „JEHO MILOSRDENSTVÍ JE VĚČNÉ“

Ž 136:1-4.23-26 „¹Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné. ²Chválu vzdejte Bohu bohů, jeho milosrdenství je věčné. ³Chválu vzdejte Pánu pánů, jeho milosrdenství je věčné. ⁴Jedině on koná velké divy, jeho milosrdenství je věčné.

²³Když jsme byli poníženi, rozpomněl se na nás, jeho milosrdenství je věčné. ²⁴A vyrval nás našim protivníkům, jeho milosrdenství je věčné. ²⁵Veškerému tvorstvu dává pokrm, jeho milosrdenství je věčné. ²⁶Chválu vzdejte Bohu nebes, jeho milosrdenství je věčné.“

Ž 136:5-22 „³Nebesa učinil důmyslně, jeho milosrdenství je věčné. ⁶Zemi na vodách překlenul oblohou, jeho milosrdenství je věčné. ⁷Učinil veliká světla, jeho milosrdenství je věčné. ⁸Slunce, aby vládlo ve dne, jeho milosrdenství je věčné. ⁹Měsíc a hvězdy, aby vládly v noci, jeho milosrdenství je věčné. ¹⁰Ranil Egypt v jeho prvorozených, jeho milosrdenství je věčné. ¹¹A vyvedl Izraele z jeho středu, jeho milosrdenství je věčné. ¹²Pevnou rukou a vztaženou paží, jeho milosrdenství je věčné. ¹³On rozdělil Rákosové moře ve dvě, jeho milosrdenství je věčné. ¹⁴A převedl Izraele jeho středem, jeho milosrdenství je věčné. ¹⁵Faraóna s vojskem smetl do Rákosového moře, jeho milosrdenství je věčné. ¹⁶Svůj lid vodil pouští, jeho milosrdenství je věčné. ¹⁷Pobil velké krále, jeho milosrdenství je věčné. ¹⁸Zahubil vznešené krále, jeho milosrdenství je věčné. ¹⁹Krále Emorejců Síchona, jeho milosrdenství je věčné. ²⁰A bášanského krále Óga, jeho milosrdenství je věčné. ²¹Jejich země předal do dědictví, jeho milosrdenství je věčné. ²²Do dědictví Izraele, svého služebníka, jeho milosrdenství je věčné.“

Ž 95:3 „Hospodin je velký Bůh, je velký Král nad všemi bohy.“

Dt 4:19 „Abys nepovznášel své zraky k nebesům, a když bys viděl slunce, měsíc a hvězdy, všechen nebeský zástup, nedal se svést a neklaněl se jim a nesloužil tomu, co dal Hospodin, tvůj Bůh, jako podíl všem národům pod celým nebem.“

L 2:10 „Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid.“

J 3:16 „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

Sk 15:16-17 „¹⁶Navrátím se zase a znovu postavím Davidův zbořený dům, z jeho trosek jej opět vystavím a zbuduji, jako byl dřív, ¹⁷aby také ostatní lidé hledali Pána, všechny národy, nad nimiž bylo vysloveno mé jméno. To praví Pán, ¹⁸který to oznámil už před věky.“

PO 12. února – „STVOŘ MI, BOŽE, ČISTÉ SRDCE“

Ž 51:8-14 „⁸Ano, v opravdovosti máš zalíbení, dáváš mi poznávat tajuplnou moudrost. ⁹Zbav mě hříchu, očisť yzopem a budu čistý, umyj mě, budu bělejší nad sníh. ¹⁰Dej, ať slyším veselí a radost, ať jásají kosti, jež jsi zdeptal. ¹¹Odvrať svou tvář od mých hříchů, zahlad' všechny moje nepravosti. ¹²Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha. ¹³Jen mě neodvrhuj od své tváře, ducha svého svatého mi neber! ¹⁴Dej, ať se zas veselím z tvé spásy, podepři mě duchem oddanosti.“

Ž 51:1-7.15-21 „¹Pro předního zpěváka. Davidův, ²když k němu přišel prorok Nátan, protože vešel k Bat-šebě. ³Smiluj se nade mnou, Bože, pro milosrdenství svoje, pro své velké slitování zahlad' moje nevěrmosti, ⁴moji nepravost smyj ze mne dokonale, očisť mě od mého hříchu! ⁵Doznávám se ke svým nevěrnostem, svůj hřích mám před sebou stále. ⁶Proti tobě samému jsem zhřešil, spáchal jsem, co je zlé ve tvých očích. A tak se ukážeš spravedlivý v tom, co vyřkneš, ryzí ve svém soudu. ⁷Ano, zrodil jsem se v nepravosti, v hříchu mě počala matka. ...

¹³Budu učit nevěrné tvým cestám a hříšníci navrátí se k tobě. ¹⁶Vysvobod' mě, abych nebyl vinen krví, Bože, Bože, moje spásu, ať plesá můj jazyk pro tvou spravedlnost. ¹⁷Panovníku, otevři mé rty, ať má ústa hlásají tvou chválu. ¹⁸Oběť, kterou bych dal, se ti nezalíbí, na zápalných obětech ti nezáleží. ¹⁹Zkroušený duch, to je oběť Bohu. Srdcem zkroušeným a zdeptaným ty, Bože, nepohrdáš! ²⁰Prokaž dobro Sijónu svou přízní, vybuduj jeruzalémské hradby. ²¹Pak se ti zalíbí oběti spravedlnosti, zápalny a celopaly, pak ti budou na oltáři obětovat býčky.“

2S 12 „Hospodin poslal k Davidovi Nátana. Ten k němu přišel a řekl mu: „V jednom městě byli dva muži, jeden boháč a druhý chudák. ²Boháč měl velmi mnoho bravu a skotu. ³Chudák neměl nic než jednu malou ovečku, kterou si koupil. Živil ji, rostla u něho spolu s jeho syny, jedla z jeho skývy chleba a pila z jeho poháru, spávala v jeho klíně a on ji měl jako dceru. ⁴Tu přišel k bohatému muži návštěvník. Jemu bylo líto vzít nějaký kus ze svého bravu či skotu, aby jej připravil poutníkovi, který k němu přišel. Vzal tedy ovečku toho chudého muže a připravil ji muži, který k němu přišel.“ ⁵David vzplanul proti tomu muži náramným hněvem. Řekl Nátanovi: „Jakože živ je Hospodin, muž, který tohle spáchal, je synem smrti! ⁶A tu ovečku nahradí čtyřnásobně zato, že něco takového spáchal a neměl soucitu.“ ⁷Nátan Davidovi odvětil: „Ten muž jsi ty! Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem tě pomazal za krále nad Izraelem a já jsem tě vytrhl ze Saulových rukou. ⁸Dal jsem ti dům tvého pána a do tvé náruče ženy tvého pána, dal jsem ti dům Izraelův i Judův, a kdyby ti to bylo málo, přidal bych ti mnohem víc. ⁹Proč jsi pohrdl Hospodinovým slovem a dopustil ses toho, co je v jeho očích zlé? Chetejce Urijáše jsi zabil mečem a jeho ženu sis vzal za manželku, zavraždils ho mečem Amónovců. ¹⁰Nyní se už nikdy nevyhne meč tvému domu, protože jsi mnou pohrdl a vzal jsi Chetejci Urijášovi ženu, aby ti byla manželkou. ¹¹Toto praví Hospodin: Hle, já způsobím, aby proti tobě povstalo zlo z tvého domu. Před tvýma očima vezmu tvé ženy a dám je tomu, kdo je ti blízký; ten bude s tvými ženami spát za bílého dne. ¹²A ačkoli tys to spáchal tajně, já tuto věc učiním před celým Izraelem, a to za dne.“ ¹³David Nátanovi řekl: „Zhřešil jsem proti Hospodinu.“ Nátan Davidovi pravil: „Týž Hospodin tvůj hřích sňal. Nezemřeš. ¹⁴Poněvadž jsi však touto věcí zavinil, aby nepřátelé Hospodina znevažovali, syn, který se ti narodí, musí zemřít.“ ¹⁵Nátan pak odešel do svého domu. I zasáhl Hospodin dítě, které Davidovi porodila Urijášova žena, takže těžce onemocnělo. ¹⁶David kvůli chlapci hledal Boha a tvrdě se postil, pak šel domů a ležel přes noc na zemi. ¹⁷Starší jeho domu k němu přistoupili, aby ho zvedli ze země, on však nechtěl, ba ani s nimi chléb nepojedl. ¹⁸Sedmého dne dítě zemřelo. Davidovi služebníci se mu báli oznámit, že dítě zemřelo. Říkali: „Když dítě bylo ještě naživu, domlouváme-li jsme mu, ale neuposlechl nás. Jak bychom mu teď mohli říci: ‚Dítě zemřelo?‘ Provedl by něco zlého.“ ¹⁹Když David viděl, že si jeho služebníci šeptají, porozuměl, že dítě zemřelo. David se tedy svých služebníků zeptal: „Dítě zemřelo?“ Odvětili: „Zemřelo.“ ²⁰A David vstal ze země, umyl se, pomazal se, převlékl si oděv, vešel do Hospodinova domu a klaněl se. Pak vstoupil do svého domu a požádal, aby mu předložili chléb, a jedl. ²¹Jeho služebníci mu pravili: „Jak můžeš takto jíst? Dokud dítě bylo naživu, postil ses a plakal. Jakmile dítě zemřelo, vstaneš a jíš chléb.“ ²²Odvětil: „Dokud dítě ještě žilo, postil jsem se a plakal, neboť jsem si říkal: ‚Kdoví, zda se Hospodin nade mnou neslituje a zda dítě nezůstane naživu. ²³Teď zemřelo. Proč bych se měl postit? Což je mohu ještě přivést zpět? Já půjdu k němu, ale ono se ke mně nevrátí.“

²⁴Pak David potěšil svou ženu Bat-šebu, vešel k ní a spal s ní. I porodila syna a on mu dal jméno Šalomoun. Toho si Hospodin zamiloval ²⁵a ohlásil skrze proroka Nátana, že ho mají pojmenovat Jedidjáš (to je Hospodinův miláček) kvůli Hospodinu. ²⁶Jóab bojoval proti Rabě Amónovců; dobýval královské město. ²⁷I poslal Jóab posly k Davidovi s hlášením: „Bojoval jsem proti Rabě a dobyt jsem Město vod. ²⁸Nyní tedy seber zbytek lidu a polož se proti tomu městu a dobuď je, abych nedobyl to město já, aby nad ním nebylo provoláváno mé jméno.“ ²⁹David sebral všechen lid, táhl do Raby, bojoval proti ní a dobyt ji. ³⁰Šňal z hlavy jejich Krále korunu, jejíž zlato s drahokamem vážilo talent. Bývala pak na hlavě Davidově. Z města odvezl též velké množství kořisti. ³¹Lid, který byl v něm, odvedl a postavil k pilám, železným špičákům a železným sekyrám a převedl je do cihelny. Tak naložil se všemi městy Amónovců. Pak se David i všechen lid vrátili do Jeruzaléma.“

Ž 103:10 „Nenakládá s námi podle našich hříchů, neodplácí nám dle našich nepravostí.“

Ex 34:6.7 „⁶Když Hospodin kolem něho přecházel, zvolal: „Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný, ⁷kteřý osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hřích; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení.““

Žd 4:12 „Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.“

J 3:3-8 „³Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“

⁴Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když je už starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.“ ⁵Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího. ⁶Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch. ⁷Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu.

⁸Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.““

Gn 1:1 „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.“

2K 4:6 „Neboť Bůh, který řekl ‚ze tmy ať zazáří světlo‘, osvětlil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově.“

Lv 14:2-8 „²Toto je řád týkající se malomocného v den jeho očišťování: Bude přiveden ke knězi. ³Kněz vyjde ven z tábora a prohlédne ho. Je-li rána malomocným zhojena, ⁴rozkáže kněz, aby vzal pro očišťování dva živé čisté ptáky, cedrové dřevo, karmínové barvivo a yzop. ⁵Kněz rozkáže zabít jednoho ptáka nad hliněnou nádobou s pramenitou vodou. ⁶Pak vezme živého ptáka, cedrové dřevo, karmínové barvivo a yzop a omočí to i s živým ptákem v krvi ptáka zabitého nad pramenitou vodou. ⁷Stříkne sedmkrát na očišťovaného od malomocnosti a očistí ho. Živého ptáka vypustí do pole. ⁸Očištěný si vypere šaty, oholí si celé tělo, omyje se vodou a bude čistý. Potom vejde do tábora, ale usadí se vně svého stanu na sedm dní.“

Ex 21:14 „Když se však někdo opováží lstivě zavraždit svého bližního, vezmeš ho i od mého oltáře, aby zemřel.“

Lv 20:10 „Kdo se dopustí cizoložství s ženou někoho jiného, kdo cizoloží s ženou svého bližního, musí zemřít, cizoložník i cizoložnice.“

ÚT 13. února – „KDO OBSTOJÍ?“

Ž 130 „¹Poutní píseň. Z hlubin bezedných tě volám, Hospodine, ²Panovníku, vyslyš můj hlas! Kéž tvé ucho pozorně vyslechne moje prosby. ³Budeš-li mít, Hospodine, na zřeteli nepravosti, kdo obstojí, Panovníku? ⁴Ale u tebe je odpuštění; tak vzbuzuješ bázeň. ⁵Skládám naději v Hospodina, má duše v něho naději skládá, čekám na jeho slovo. ⁶Má duše vyhlíží Panovníka víc než strážní jítro, když drží stráž k jítro. ⁷Čekej, Izraeli, na Hospodina! U Hospodina je milosrdenství, hojné je u něho vykoupení, ⁸on vykoupí Izraele ze všech jeho nepravostí.“

Da 7:10 „Řeka ohnivá proudila a vycházela od něho, tisíce tisíců sloužily jemu a desetitisíce desetitisíců stály před ním. Zasedl soud a byly otevřeny knihy.“

Zj 20:12 „Viděl jsem mrtvé, mocné i prosté, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Ještě jedna kniha byla otevřena, kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých činů zapsaných v těch knihách.“

Ex 32:32 „Můžeš jim ten hřích ještě odpustit? Ne-li, vymaž mě ze své knihy, kterou píšeš!“

Ž 69:29 „Nechť jsou vymazáni z knihy živých, nezapsáni mezi spravedlivé.“

Zj 13:8 „Budou před ní klekat všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou od stvoření světa zapsána v knize života, v knize toho zabitého Beránka.“

Jr 31:34 „Už nebude učit každý svého bližního a každý svého bratra: „Poznávejte Hospodina!“ Všichni mě budou znát, od nejmenšího do největšího z nich, je výrok Hospodinův. Odpustím jim jejich nepravost a jejich hříchy už nebudu připomínat.“

Mi 7:19 „Opět se nad námi slituje, rozšlape naše nepravosti. Do mořských hlubin vhodíš všechny jejich hříchy.“

Oz 6:1.2 „Poďte, vraťte se k Hospodinu, on nás rozsápal a také zhojil, zranil nás a také obváže. ² Po dvou dnech nám vrátí život, třetího dne nám dá povstat a my před ním budeme žít.“

Ř 2:4 „Či snad pohrdáš bohatstvím jeho dobroty, shovívavosti a velkomyslnosti, a neuvědomuješ si, že dobrotivost Boží tě chce přivést k pokání?“

Ž 27:14 „Nadějí slož v Hospodina. Buď rozhodný, buď udatého srdce, nadějí slož v Hospodina!“

Ž 27:14 ČSP „Očekávej na Hospodina! Buď pevný a posilni své srdce! Očekávej na Hospodina!“

Ž 37:34 „Slož nadějí v Hospodina, drž se jeho cesty; povýší tě a obdržíš zemi a spatříš, jak budou ničovníci vymýceni.“

Ž 37:34 ČSP „Očekávej na Hospodina a dbej na jeho cestu. On tě vyvýší a obsadí zemi, až budou ničemové vyhlazeni, uvidíš to!“

Ž 130:3 B21 „Budeš-li, Pane, připomínat viny, kdo, Hospodine, obstojí?“

ST 14. února – CHVÁLA VZNEŠENÉMU A MILOSRDNÉMU BOHU

Ž 123 „¹Poutní píseň. Pozvedám své oči k tobě, jenž v nebesích trůníš. ²Hle, jak oči služebníků k rukám jejich pánů, jako oči služebnice k rukám její paní, tak zhlížejí naše oči k Hospodinu, našemu Bohu, dokud se nad námi nesmiluje. ³Smiluj se nad námi, Hospodine, smiluj se nad námi! Dosyta jsme zakusili pohrdání. ⁴Naše duše už dosyta zakusila posměchu sebestých a pohrdání pyšných.“

Ž 113 „¹Haleluja. Chvalte, Hospodinovi služebníci, chvalte jméno Hospodina! ²Jméno Hospodinovo buď požehnáno nyní i navěky. ³Od východu slunce až na západ chváleno buď jméno Hospodina. ⁴Hospodin je vyvýšen nad všemi národy, nad nebesa strmí jeho sláva. ⁵Kdo je jako Hospodin, náš Bůh, jenž tak vysoko trůní? ⁶Sestupuje níže, aby viděl na nebesa a na zemi. ⁷Nuzného pozvedá z prachu, z kalu vytahuje ubožáka ⁸a pak ho posadí vedle knížat, vedle knížat svého lidu. ⁹Neplodnou usazuje v domě jako šťastnou matku synů. Haleluja.“

Fp 2:6-8 „⁶Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nepěl, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka ⁸se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.“

ČT 15. února – „NEZAPOMÍNEJ NA ŽÁDNÉ Z JEHO DOBRODINÍ“

Ž 103:1-5 „¹Davidův. Dobrořeč, má duše, Hospodinu, celé nitro mé, jeho svatému jménu! ²Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní! ³On ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje, ⁴vykupuje ze zkázy tvůj život, věncí tě svým milosrdenstvím a slito váním, ⁵po celý tvůj věk tě sytí dobrem, tvé mládí se obnovuje jako mládí orla.“

Ž 103:6-22 „⁶Hospodin zjednává spravedlnost a právo všem utlačeným. ⁷Dal poznat své cesty Mojžíšovi, synům Izraele svoje skutky. ⁸Hospodin je slitovný a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný; ⁹nepovede pořád spory, nebude se hněvat věčně. ¹⁰Nenakládá s námi podle našich hříchů, neodplácí nám dle našich nepravostí. ¹¹Jak vysoko nad zemí je nebe, tak mohutně se klene jeho milosrdenství nad těmi, kdo se ho bojí; ¹²jak je vzdálen východ od západu, tak od nás vzdaluje naše nevěrnosti. ¹³Jako se nad syny slitovává otec, slitovává se Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí. ¹⁴On ví, že jsme jen stvoření, pamatuje, že jsme prach. ¹⁵Člověk, jehož dny jsou jako tráva, rozkvétá jak polní kvítí; ¹⁶soťva ho ovane vítr, už tu není, už se neobjeví na svém místě. ¹⁷Avšak Hospodinovo milosrdenství je od věků na věky s těmi, kteří se ho bojí, jeho spravedlnost i se syny synů, ¹⁸s těmi, kteří dodržují jeho smlouvu, kteří pamatují na jeho ustanovení a plní je. ¹⁹Hospodin si postavil trůn na nebesích, všemu vládne svou královskou mocí. ²⁰Dobrořečte Hospodinu, jeho andělé, vy silní bohatíři, kteří plníte, co řekne, vždy poslušni jeho slova! ²¹Dobrořečte Hospodinu, všechny jeho zástupy, vy, kdo jste v jeho službách a plníte jeho vůli! ²²Dobrořečte Hospodinu, všechna jeho díla, na všech místech jeho vlády. Dobrořeč, má duše, Hospodinu!“

Iz 55:9 „Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše.“

Gn 1:22.28 „²²A Bůh jim požehnal: „Plodte a množte se a naplňte vody v mořích. Létavci necht se rozmnožit na zemi.“ ...

²⁸A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.““

Gn 2:3 „A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.“

Gn 49:25 „Z rukou Boha tvého otce. Kéž pomáhá tobě, kéž ti Všemohoucí žehná shora hojným požehnáním nebes, hojným požehnáním tůně propastné, jež odpočívá dole, hojným požehnáním prsů, požehnáním lůna.“

Ž 5:12 „Ať se zaradují všichni, kdo se k tobě utíkají; věčně budou plesat, když je budeš chránit, jásosem tě budou oslavovat ti, kdo milují tvé jméno.“

1Kr 8:66 „Osmého dne propustil lid a oni dobrořečili králi a šli do svých stanů radostně a s dobrou myslí pro všechno, co dobrého učinil Hospodin svému služebníku Davidovi a Izraeli, svému lidu.“

Jb 29:13 „Žehnání hynoucího se snaželo na mne a srdce vdovy jsem pohnul k plesání.“

PÁ 16. února – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 2. kapitolu „Největší potřeba člověka“ z knihy Cesta k vnitřnímu pokoji (SC 17–22; CVP 17–21).

V žalmech se hlas Božího lidu spojuje do refrénu „Jeho milosrdenství je věčné“ na oslavu věčné Boží lásky (Ž 106,1; Ž 107,1; Ž 118,1–4.29; Ž 136). „Nechválit Boha by znamenalo zapomenout na všechna jeho dobrodiní a nevážit si Božích darů. Jen ten, kdo chválí, nezapomíná. Myslet a mluvit o Bohu ještě neznamená ho chválit. Chvála začíná tehdy, když uznáme Boží svrchovanost a jeho skutky a když odpovíme oslavou na jeho dobrotu, milosrdenství a moudrost.“ (LaRondelle, Hans K. Deliverance in the Psalms. Berrien Springs, MI: First Impressions, 1983, s. 178)

Důležitost dobrořečení za trvalé Boží milosrdenství nabývá ještě hlubšího významu, když si připomeneme, že Boží milosrdenství, které se projevuje jeho věrností smlouvě a milující laskavostí, je pevné a neměnné navzdory přetrvávajícímu lidskému hříchu a odboji vůči Bohu.

„My jsme se proti němu prohřešili, nezasloužíme si jeho přízeň, a přesto si přeje, abychom vyslovovali tak úžasnou prosbu: „Neodmítej nás však pro své jméno, nenech zhanobit trůn své slávy. Rozpomeň se a neruš svou smlouvu s námi“ (Jr 14,21). Jestliže svou vyznám svou nehodnost a své hříchy, Bůh splní svůj slib a vyslyší nás. Splnění svých slibů zaručil ctí svého majestátu.“ (COL 148; PM 73)

Zkušenost, že Bůh byl k Davidovi dobrotivý (Ž 103,2), povzbuzuje žalmistu, aby řekl, že „Hospodin zjednává spravedlnost a právo všem utlačeným“ (Ž 103,6). Konečným cílem osobního svědectví žalmisty a chvály Božího milosrdenství v jeho životě je tedy ujistit ostatní o milujícím a laskavém Bohu, aby i oni mohli otevřít svá srdce, přijmout jeho spasitelnou milost a chválit jej (Ž 9,12.13; Ž 22,23–28; Ž 66,16).

Otázky k rozhovoru

1. Jaké praktické důsledky má na spasení lidí skutečnost, že Boží milosrdenství je věčné? Proč to neznamená, že díky Božímu věčnému milosrdenství může člověk vědomě setrvávat v hříchu a pokračovat ve vzpouře?
2. Jak můžeme sladit Boží odpuštění našich hříchů s myšlenkou Božího soudu nad hříchem?
3. Jak spolu souvisí vyjádření o Božím milosrdenství v Novém zákoně a v Žalmech (Ef 2,4.5; 1Tm 1,16; Tt 3,5; Žd 4,16)?

17:23

